

staatsrechtelijke zaak
over bescherming van de arbeid
en arbeidsveiligheid
in de arbeidsmarkt en arbeidsvoorziening
van de arbeidsgroepen.

1e blad

ARBEIDSRECHTBANK BRUGGE
Zevende kamer

Belangen der Vlaamse Arbeiders
Ges. Afdeeling arbeidsrecht
Post: Brugge
Kost en arbeidsrecht

Report: 2028

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 APRIL 2009.

In de zaak A.R. nr. 08/3.347/A

wonende te [REDACTED]

- EIS/R - met raadsman Meester Martens P.B., advocaat te Brugge;

tegen:

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAAPPILAK WELZIJN BRUGGE (OCMW
BRUGGE), met zetel gevestigd te 8000 Brugge, Ruddershove nr. 4;

- VERWEERDER - verschijnend door mevrouw HEMERYCK Katia, personeelslid OCMW, houdster van een schriftelijke volmacht;

I. PROCEDURE

De vordering werd regelmatig ingesteld bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 30 december 2008, zoals blijkt uit het dossier van de rechtspleging.

De partijen zijn verschenen ter openbare terechtzitting van 18 maart 2009, alwaar zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen, waarna de debatten werden gesloten en het O.M. schriftelijk advies verleende, waarop verweerder werd gehoord in zijn repliek op voormeld advies. Vervolgens werd de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de zitting van heden.

De rechtspleging gebeurde in het Nederlands, overeenkomstig de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

A.R. nr. 08/3.347/A

2e blad

2. VOORWERP VAN DE VORDERING:

Eiser bestrijkt verweerders beslissing van 2 oktober 2008 waarin vanaf 1 september 2008 geen geldelijke bijstand werd toegekend wegens zijn illegaal verblijf.

Hij heeft geprobeerd terug te keren naar Bhutan maar is daarin niet geslaagd, ook niet met de hulp van de I.O.M.

Bhutan verstrekki geen reisdocumenten.

Verweerder volhardt.

Hij stelt zich vragen naar de woonsituatie van eiser, waarom eiser geruime tijd kon lever zonder financiële steun en meent dat medische terugkeerbeleidsels door eiser niet worden bewogen.

2. GRONDEN VAN HET VONNIS - BEORDELING:

De rechtbank nam kennis van het gerechtsdossier, het administratief dossier en de overtuigingsstukken.

Verweerder erkent:

- dat eiser van Bhutanese afkomst is, en
- dat er geen mogelijkheid is om een geldig reisdocument te verkrijgen.

Wie om redenen onafhankelijk van zijn wil heelt wordt naar zijn land terug te keren heeft nog recht op maatschappelijke dienstverlening (Cass. 18.12.2000, Soc. Kron. 2001, 184 + noot, JIT 2001, 92 + concil. adv.gen. Leclercq die verwijst naar het algemeen rechtsbeginsel dat de wettelijke termijnen - in casu: om het grondgebied te verlaten - verlengd worden voor de duur van de absolute onmogelijkheid om te handelen). In dezelfde logica heeft het Arbitragehof het oude art. 57 §2 OCMW-wet niet van toepassing verklaard (althans ongrondwettelijk in zoverre het van toepassing is) op dergelijke vreemdelingen waarneer zij, om medische redenen, in de absolute onmogelijkheid zijn om aan dat bevel gevolg te geven (Arbitragehof 30.06.1999, BS 24.11.99).

Bij onmogelijkheid tot terugkeer en ingebrekebliven van de Staat om hem gedwongen te repatriëren blijft de uitgeproceerde asielzoeker wegens overmacht recht hebben op steun (Arbh. Liege 24.10.1997, J.L.M.B. 1998, 913, + noot).

De absolute onmogelijkheid hoeft niet per se van medische aard te zijn (Arbh. Gent 11.06.2001, A.R. 490/00).

Wanneer de ambassade weigert de noodzakelijke reisdocumenten af te leveren is dit voor de betrokkenen een geval van overmacht (Cass. 18.12.2000, Art. Cass. 2000, 2009; Arbh. Brugge / k. 11 10.2005, Shatma / OCMW Oostende; Arbh. Brugge 08.11.2006 Parashuram / OCMW Tiel).

Volgens de laatste gegevens van Vluchtelingenwerk is deze weigering nog steeds actueel.

Eiser heeft reeds meermalen zijn repatriëring aangevraagd, doch vruchteloos: zijn ambassade in Zwitserland leverde geen reisdocumenten af.

Door te beslissen dat eiser aanspraak heeft op maatschappelijke dienstverlening kent de rechtbank hem geen wettig verblijf toe (dat is haer bevoegdheid niet) - eiser blijft immers 'zonder papieren' - maar trekt zij enkel de wettige conclusies uit de feitelijke vaststelling van de overmacht (Arbh. Brugge 7e k 20.02.08 Keshi / OCMW Oostende 20.02.08 Poudel / OCMW Brugge).

De rechtbank mag immers geen rechusweigering plegen: zij moet een beslissing nemen aan de hand van de voorliggende gegevens en kan dus niet wechten met beslissen tot de DvZ of de Minister ooit eens een standpunt zou innemen. Als de DvZ, die in de mogelijkheid mag grachi-

A.R. nr. 08/3347/A

3e blad

worden om eiser te identificeren, naast over te gaan tot de identificatieprocedure, is de betrokkenheid niet verwijderbaar (Arb. Gent, afd. Brugge 9.01.2009 inz. Ngodup / OCMW Oostende).

M.m. is er trouwens geen voor de rechter bindende bepaling waarin wordt gezegd dat enkel een arts van de DVZ de (medische) overtuiging zou kunnen vaststellen (Arb. Gent, afd. Brugge 6c k. 13.11.2008 inz. OCMW Brugge / Letay).

Eiser schept geen volledige klaarheid over zijn toestand. Hij lijkt niet te bewijzen dat hij gebruik maakt van het appartement van een vriendin, die daar zelf niet permanent zou wonen. In elk geval heeft hij uit deze vriendschap enig materieel voordeel dat hem minder behoeftig maakt dan wie helemaal zonder middelen en mogelijkheden is. Maatschappelijke dienstverlening is zoveel mogelijk maatwerk, maar de rechtsbank is daar thans niet toe in staat, bij gebrek aan volledige gegevens.

Bijgevolg moet verweerde een sociaal onderzoek uitvoeren om uit te maken welk bedrag aan eiser zal worden uitbetaald.

Eiser dient daarbij volledige medewerking te verlenen.

OM DEZE REDENEN:

De Arbeidsrechtsbank;

Wijzende op tegenspraak en na beraadslaging;

Gelet op het schriftelijk advies van de heer Yves WERBROUCK, substitut-arbeidsauditeur, verleend en neergelegd ter openbare terechtingssitting van 18 maart 2009;

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk en gegrond in de volgende mate;

Vernietigt de bestreden beslissing d.d. 2 oktober 2008 en zegt voor recht dat verweerde gehouden is tot de maatschappelijke dienstverlening in de vorm van financiële steun vanaf 1 september 2008;

Zegt dat verweerde binnen de maand - na een sociaal onderzoek over de vraag of eiser alleenstaande dan wel samenwonende is, of na een andere inschatting van eisers behoeften - een beslissing moet nemen over de omvang van deze financiële steun;

Bij in gebreke blijven van verweerde, bepaalt de rechtsbank het bedrag op drie vierde van het bedrag van het leefloon voor een alleenstaande;

Vereft de kosten aan de zijde van eiser op 109,32 euro rechtsplegingsvergoeding;

Veroordeelt verweerde tot de kosten (art. 1017, al 2 Get.W.);

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, nietegenstaande alle verbael en zonder bergrichting noch kantonnemment;

Aldus uitgesproken op WOENSDAG EEN APRIL TWEEHUNDERTZIEND EN NEGEN in openbare terechtingssitting in het gerechtsgebouw te BRUGGE, door de voorzitter van de zevende kamer van de arbeidsrechtsbank te Brugge, bijgestaan door de griffier.

A.R. nr. 083347A

4e blad

Ondertekend door:

Willy DUPONT

: rechter, voorzitter van de 7^e kamer;

Jacques LAETHEM

: rechter in sociale zaken-werkgever;

Philip BRODIOI

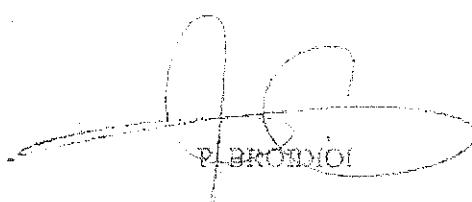
: rechter in sociale zaken- werknaemier- bediende;

Christian SANTY

: griffier.

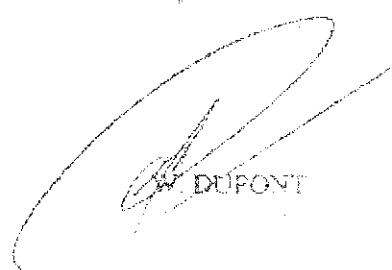
J. LAETHEM

P. BRODIOI

C. SANTY

W. DUPONT